

stærkere Tilsyn, jeg ved godt, at den højtærede Justitsminister kan sige: Jeg respekterer Dommerstandens Uafhængighed. Men Dommerstanden er ikke uafhængig af Loven, Dommerne staa som alle vi andre under Loven. Straffeloven er ikke blot til — man kunde næsten faa den Opfattelse — for at faa uskyldige Mennesker dømt, Straffeloven maa ogsaa en Gang imellem kunne benyttes til at faa skyldige Dommere dømt. Jeg tror, at hvis Administrationen, Justitsministeriet, greb ind i en hel Række Sager, selv undersøgte dem, selv søgte at faa Sandheden frem og skred ind imod de Personer, som have gjort sig skyldige i Misbrug, Skødesløshed osv., kort sagt henholdt sig til den Række Højesteretskendelser eller uimodsagte Udtalelser for Højesteret, jeg har omtalt, for, at vedkommende Dommere enten ere sindssyge eller have forrykte Ideer eller have været skødesløse eller gjort urigtige Protokolltilførsler, vilde det have forbedret Situationen ikke saa lidt. Jeg spørger derfor den højtærede Justitsminister: Har han gjort Skridt til eller agter han at drage Assessor Finsen eller andre af de i den senere Tid kompromitterede Dommere til Ansvar?

Ogsaa over for Politiet maatte der kunne skrives ind. Det er under Alma Bondesens Sag konstateret, at en Politibetjent har brugt Skældsord. Han undskyldte sig, men ved Undskyldningen kom han til at anlage sig selv. Der var Overbetjent Laurids Petersen. Han paastod, at han ikke havde brugt Udtrykket „Tyvemær“, det kunde han ikke have brugt, thi han plejede altid at sige „Tyvetøs“. Her foreligger altsaa en Tilstaaelse af, at denne Politibetjent bruger Skældsord. Jeg spørger den højtærede Justitsminister: Mener han, at det er passende at lade en saadan Sag gaa sin egen skæve Gang, finder han ikke, at det kunde være rigtigt at skride ind her? Aktor i den Alma Bondesenske Sag erkendte, at han maatte tilstaa, at Tonen inden for Kriminalkammeret ikke var nogen Salontone. Jeg spørger: Finder den højtærede Justitsminister det heldigt, at Tonen i vore Kriminalkamre „ikke er nogen Salontone“, finder han det heldigt, at Dommere kunne gøre alt det, som vi andre blive straffede for: injuriere, lyve, lave Komediespil osv., vil han lade det gaa upaataalt hen? Det er konstateret under disse Sager, som have været fremme, at dette sker. Finder han ikke Anledning til at skride ind mod disse Dommere, som ikke bruge Salontone, og mod dette Politi,

som bruger Skældsord under deres offentlige Virksomhed? Der har i vort hele Retssystem vist sig en Række Skavanker, som jeg tror maatte kunne afhjælpes, selv uden den store Retsreform, som vi alle gaa og vente paa og beklage endnu ikke er fremkommen. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa Arrestdekreterne. Jeg skal, da jeg har det ved Haanden, anføre, hvorledes Arrestdekretet i den Nelly Andersenske Sag lyder. Ærede Medlemmer ville erindre, at Grundloven kræver til Arrest en af Grunde ledsaget Kendelse. Ville De nu høre, hvorledes de Grunde lyde, som konstitueret Assessor Cold giver, da han belægger Nelly Andersen med Arrest. Arrestdekretet lyder saaledes, at „da anholdte Nelly Magdalene Andersen var sigtet for at have gjort sig skyldig i Tyveri, og det fandtes nødvendigt at sikre sig hendes Tilstedeværelse under Sagen, dekretedes Arrest paa hendes Person, hvilket blev hende betydet“. Det er Grunden: Da det er nødvendigt at arretere Nelly Andersen, arresterer jeg hende. Han begrundet Arrestationen med, at det er nødvendigt at foretage Arrestationen. Men det er ikke noget enestaaende, saaledes lyder til daglig Arrestdekreterne. Med andre Ord, Grundloven overholdes ikke. Grundloven forlanger en af Grunde ledsaget Kendelse. Havde Assessor Cold holdt sig Grundlovens Paragraf efterrettelig og sagt til sig selv: Naar jeg vil arrestere denne Tjenestepige, maa jeg ogsaa oplyse hende om de Grunde, jeg har til det. I saa Tilfælde er der ikke Grund til at tro, at han havde arresteret hende. En Arrestkendelse har man for øvrigt efter Grundloven Ret til straks at appellere. Hvis han skulde have noteret Grundene ned, havde han ingen Grunde haft. Det er et frygteligt Misbrug og en ganske grundlovstridig Praksis. Jeg spørger den højtærede Justitsminister, om han ikke agter at gøre noget for at komme bort derfra? Det maa kunne gøres, selv om vi ikke faa den store Reform i vor Retspleje.

Endvidere tror jeg ikke, det er en nødvendig sammenhængende Ting med vor Retspleje, at der altid nægtes den sigtede juridisk Bistand. Denne Nægtelse finder nu altid Sted. Saa snart der foretages en Arrestation, er den sigtede afskaaren fra al juridisk Bistand. Derfor sad Alma Bondesen arresteret i 3 Maaneder, Nelly Andersen i 2 Maaneder, derfor bekender Husmand Poul Madsen. Derfor sker den ene Retsvildfarelse efter den anden, fordi Dommere sidde ganske ukontrollerede. Kan